

Premoženje rumunskega kralja.

Rumunski kralj bo pustil v sedanjosti vojski moriti svoje ljudi na tisoče in njih premoženje opustošiti in uničiti. Toda za svoje premoženje je še pravočasno dobro poskrbel. Svojega oskrbnika je poslal v Svico, da spravi njegove zaklade na varno. Toda gospod oskrbnik je imel smolo: nemška policija ga je spoznala in prišla.

Rusko-rumunski vojni načrt.

„Matin“ poroča, da sta ruski in rumunski generalni štab izdelala za vojno ta-le načrt: Ko bodo Rusi prišli skozi Dobrudžo, bodo napadli Varso iz kopnega in z morja, ter si ustvarili tam strateško oporišče za nadaljne operacije proti Bolgariji. Istočasno naj bi nastopile rumunske armade skupaj z ruskimi četami na Sedmograškem, dve nadaljni armadi pa naj bi prodrli preko bolgarske meje ter korakali proti Sofiji.

Prvi pozdrav Bukarešti.

Bukarešta je dobila v noči od 3. na 4. septembra prvi pozdrav od sovražnika. Pozdravljal so jo prišla Zeppelinova letala. Vrgla so samo na notranje mesto 2000 kg ekrazita, vsled česar je bil mestni del blizu arzenala in nekaterih municijskih skladišč popolnoma uničen. Tudi na oni del mesta, kjer se nahaja kraljeva palača, so metali bombe.

Utrjena Bukarešta.

Londonški list „Central News“ poroča iz Petrograda, da utrjuje rumunsko armado vodstvo zadnje dni z mrzlično naglico ozemlje okoli Bukarešte, ker je rumunsko glavno mesto samo 50 km oddaljeno od bolgarske meje in se je radi tega bati vpadu bolgarskih čet. Bukarešta je, kakor znano, obdana s trdnjavskim zidovjem, a rumunski generalni štab pa smatra te obrambne prostore za jako ozke in ne zadostne za obrambnega stališča. Radi tega gradijo izven teh zidov v več črtah obrambne trdnjave, v katere polagajo japonske ladijske topove.

Rusi na Rumunskem.

Ruske čete korakajo v Rumuniji v smeri na Urnovodo, Silistrio in Drudzevo. Vsa tri mesta leže ob Donavi. Rusi pričakujejo v kratkem spopada z Bolgari.

Prvi vojni vjetniki.

Prvi transport 40 rumunskih vojnih vjetnikov je došel v Budimpešto. Vjetniki so korakali s povešenimi glavami skozi množico. Vjeti so bili v Braševu. Da niso bili še dolgo v vojni, je bilo spoznati na njih uniformah, ki so bile še popolnoma nove.

General Ilescu.

Dosedanji generalni tajnik rumunskega vojnega ministrstva, general Ilescu, je bil baje imenovan za šefa rumunskega generalnega štaba. General Ilescu je komaj 45 let star, služil je pri artileriji, odkoder je prišel v generalni štab. Ob izbruhu svetovne vojne je bil imenovan za generalnega tajnika rumunskega vojnega ministrstva. General Ilescu je na Rumunskem zelo priljubljen ter velja za reorganizatorja rumunske vojske. Velike zasluge ima za novo oboroženje rumunske artilerije z novimi brzdostrelnimi topovi.

Rusko bojišče.

Na črti od mesteca Sviniuhi (jugozahodno od Lucka) do rumunske meje so pričeli Rusi v sredini preteklega tedna ljuto napadati našo fronto. Hudi boji se bijejo dan za dnevom posebno na teh-le točkah: pri mestecu Sviniuhi, pri Zborovem (severozahodno od Tarnopola), pri Brzezanyju ob Zloti Lipi, pri Marjampolu ob Dnjestrju (severozahodno od Stanislava), ob gori Ploska v Karpatih (jugozahodno od Nadvorne), severozahodno od ogrskega mesta Körösmező (južno od prelaza Jablonica), ob reki Črni Čeremoš (jugovzhodni kot Galicije) in pri mestecu Fundul-Moldavi v jugovzhodnem kotu Bukovine. Naši so, kakor pravijo naša uradna poročila, vse ruske sunke krepko odbili. Kakor je razvidno iz ruskega bojevanja, bi Rusi pri prelazu Jablonica, oziroma pri ogrskem mestu Körösmező radi prebili našo fronto. Na ta prostor je sovražnik zadnje dni osredotočil svoje napade. Očividno hočejo Rusi s tem razbremeniti Rumune in prisiliti naše armadno vodstvo, da ne more poslati iz ruske fronte več pomoči armadi, ki se bori proti Rumunom.

Italijansko bojišče.

Italijani tipajo z manjšimi napadi našo fronto sedaj tu in sedaj tam. Najhujši sovražni sunki se ponavljajo zadnji čas v južnih Tirolah in sicer v gorju na jugovzhodni strani Bolcana. Laške čete so

sicer na nekaterih točkah dosegle nekaj uspehov, a kar pa na splošen položaj naše tirolske fronte ne bo imelo posebnega upliva. Manjši neuspešni laški napadi so se vršili tudi na koroški in primorski črti. Listi namigavajo, da se v ozemlju pred Gorico vrše na obeh straneh živahna premikanja, čet, iz katerih se sklepa, da se bo na tem prostoru že v kratkem razvili živahni boji. Italija je zaplenila čez 600 nemških trgovskih in drugih parnikov, ki so bili od začetka vojske zasidrani v italijanskih pristaniščih. To je navaden čin roparske družbe. Zadnji čas je poslala Italija mnogo svojih čet v Albanijo, kjer se vršijo ob reki Bojuzi živahni boji med Avstriji in Italijani.

Pred Solunom.

Odkar je vstopila Rumunija v bojni metež in so morali Bolgari mnogo svojih čet poslati na rumunsko mejo, so se bolgarske čete v Macedoniji zakopale in močno zavarovale proti sovražniku. Od zdaj našega poročila ni iz macedonske fronte nobenih posebnih poročil. Četverosporazum se vedno zbira več novih čet pred Solunom. Italijani so baje poslali pretekli teden 40.000, Portugalci pa 15.000 vojakov pred Solun.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se bije že od srede, dne 29. avgusta, na ozemlju rek Ancre in Somme ter desno od reke Moze strahovita bitka, ki presega glede uporabe municije, razsežnosti ozemlja in velikanskega števila vojaštva vse dosedanje boje na tem ozemlju. Angleško-francoskim četam se je posrečilo zavzeti tri vasi na tem ozemlju ter potisniti pri Forestu Nemce v drugo obrambno črto. Po poročilih angleških listov so žrtve na obeh straneh naravnost ogromne.

Naše žrtve za domovino.

Iz Podvine pri Ptujju se nam poroča: Brusovo hišo je zadela huda nesreča. Njih sin, narednik Ivan Brus, je padel na italijanskem bojišču dne 30. julija, zadet od granate v levo stran trebuh. Služil je pri oddelku strojnih pušk. Bil je fant poštenjak, fant veselja in ud Marijine družbe. — Rodbina Marinič pri Mali Nedelji je dobila iz južnega bojišča žalostno vest, da je tamkaj padel dne 17. avgusta Franc Marinič, še le komaj 21 let star. Fant je rad prebiral „Slovenskega Gospodarja“. — Na laškem bojišču je padel J. Pernovšek, doma iz Ponikve pri Celju. — Dne 6. junija je na gori Boskon na italijanskem bojišču padel Stefan Vrhovšek, doma od S. v. Eme. Stefan spava na vznožju gore Boskon v družbi mnogih slovenskih mož in mladeničev. — V začetku meseca julija 1916 je daroval svoje življenje domovini na altar komaj 21 let star, Friderik Vnuk iz Straže, župnija S. v. Rupert v Slov. gor. Bil je priden mladenič. — V vojaški bolnišnici v Klatavi na Češkem je umrl deseterik Jakob Čater iz Brega pri Polzeli. Rajni je bil že od začetka vojske na bojišču, vedno zdrav, in vesel in korajžen. Za svojo neustrašenost je dobil že tronoasto in srebrno svetinjo II. vrste. Dne 11. jul. je bil ranjen v levo ramo tako, da je dne 3. avgusta vsled zastrupljenja krvi umrl v najlepši dobi svojega življenja. Zadel ga je naravnost v glavo in v par trenutkih je izdihnil svojo blago dušo. Njegovi telesni ostanki počivajo na italijanski zemlji pri mestecu Asiago. — Na italijanskem bojišču je posestnik Jurij Vipotnik dal svoje življenje za domovino in cesarja. Celo sladokogorsko župnijo je pretresla ta novica. Bil je skrben gospodar. Na velikem posestvu zapuščal žalostno ženo in edinega sina. — Hiše v Zrečah, kamor „Slovenski Gospodar“ redno zahaja, izrubile so nadalje sledeče junake: Posestnik Kvac Franc je svoje mlado življenje daroval na hrabu Kostezi; odkoder je „Slovenski Gospodar“ od tamšnjega sobojevnika priobčil izvirno poročilo o jurišu na imenovano goro. Velikoletni naročnik Vodek Stefan, član Družbe Marijanske, je bolečinam, na bojišču zadobljenim, podlegel v bolnišnici v Belgradu. Ob Soči je sovražna krogla usmrtila Klančnikovega Blažeka, brata znanega gospoda misijonarja. — V neki bolnišnici na Češkem je umrl pretekli teden za zavratno boleznijo Franc Lešnik, sin edinec posestnika in slovenskega občinskega odbornika Ludovika Lešnika v St. Ilju v Slov. gor. Tudi oče služi pri armadi. Rajni Franček je bil priden in ubogljiv sin.

Vsem padlim hrabrim junakom-rojakom naj bo zemljiča lahka!

Tedenske novice.

Vstoličenje kanonika. Dne 1. septembra, ob 8. uri zjutraj, se je v mariborski stolnici vršilo slovesno vstoličenje novoimenovanega kanonika, preč. g. Alojzija Arzenšek, dosedanjega dekana in nadžupnika v Vuzenici. Po slovesnem vrodu ekscelece premlostilivega gospoda knezoškofa se je odmolilo „Pridi sv. Duh.“ Potem so se vsi dekreti, zadevajoči se najvišje imenovanje, glasno prebrali. Zdal je novi kanonik javno molil predpisano veroizpoved in položil zapovedane prispege. Ravno tako je bil tudi za definitivnega profesorja imenovan vlč. g. dr. Matija Slavič službeno zaprisežen. Nato je bil novi kanonik z blagoslovljenimi znamenji lavantinskega kanonika oblečen. Sledila sta dva prisrčna govora premlostilivega g. knezoškofa na novoinštaliranca in na pričujoče duhovnike, nakar se je prebrala potrdilna listina in se je kanoniku sedež v koru nakazal. Slovesnost vstoličenja se je z zahvalno pesmijo in podelitvijo pontifikalnega blagoslova končala. Po instalaciji je služil najmlajši stolni kanonik slovesno sveto mašo.

Visoko odlikovanje. Nj. veličanstvo naš cesar Franc Jožef je podelil vlč. g. dr. Fr. Ks. Lukmanu, bogoslovnomu profesorju in uradniku „Voditelja“ v Mariboru, zlati zaslužni križ s kruno na traku hrabrostne svetinje za njegovo požrtvovalno prostovoljno delovanje v dušnem pastirstvu v treh mariborskih bolnišnicah, v učiteljsko č. šolskih sester, v deželni vinarski šoli ter v nemškem dijaškem domu.

Duhovniške vesti. Vlč. g. dr. Matija Slavič je imenovan za stalnega profesorja na mariborskem bogoslovnom učilišču. — Vlč. g. Andrej Fišer, župnik v Ribnici, je imenovan za dekanijskega upravitelja vuzeniške dekanije. — Novomašnik č. g. H. Skore je nastavljen kot kaplan v Ribnici na Pohorju. — Č. g. vojni kurat Janez Golec je prestavljen iz mariborske bolnišnice v vojaški ortopedični zavod na Slatini, ker se ranjena roka ni dala.

V varstvo mladine je izdalo štajersko cesarsko namestništvo jako strog ukaz. Po tem ukazu je mladini do izpolnjenega 17. leta prepovedano javno pušiti in se po 9. uri zvečer muditi izven doma. Tudi v javnih lokalih se sme mladina muditi le do 9. ure zvečer in le v spremstvu staršev ali varuhov. V kinematografe sme mladina hoditi le če so predstave izrečno označene kot primerne za mladino in le če je predstavi pred 8. uro konec. Prepovedano je, prodajati mladini tobak, igrače in nepotrebne stvari. Tudi odrasli, ki bi mladini omogočili, storiti take prestopke, zapadejo kazni. Tobak in karte, ki jih dobe policijski organi pri taki mladini, je oddati za bolne in ranjene vojake.

Celjska gimnazija. Vpisovanje v I. razred c. kr. samostojnih gimnazijskih razredov s slovenskim in nemškim učnim jezikom v Celju se bo vršilo dne 16. septembra od 8. do 9. ure dopoldne v poslopju slovenske gimnazije, v druge razrede pa dne 18. t. m., od 8. do 10. ure dopoldne.

Vpisovanje na ženskem učiteljskem č. šolskih sester v Mariboru. Na cesarja Franca Jožefa I. jubilejnim učiteljskem č. šolskih sester v Mariboru je vpisovanje za šolsko leto 1916-1917 dne 15. septembra od 8. do 12. ure dopoldne. Sprejemni izpit za I. letnik se začne dne 15. septembra ob dveh popoldne, ponavljalni izpiti so pa dne 16. septembra, ob 8. uri zjutraj. Dne 19. septembra je slovesna šolska sveta maša.

Kazni zaradi šolskih zamud. Deželni šolski svet je izdal na vsa šolska vodstva in na vse okrajne šolske svete odlok, v katerem se določa, da šolska oblast ne sme kaznovati staršev ali postavnih varuhov šolo obiskujočih otrok zaradi šolskih zamud, če niso bili dotični starši ali varuhi poprej pravočasno opominjani, da morajo svoje otroke pošiljati redno v šolo. Nadalje se določa, da morajo biti vsi tozadevni opomini dostavljeni strankam dvakrat v mesecu in sicer 3. in 18. vsakega meseca.

Vprašanja na poizvedovalni urad Rdečega križa. Poizvedovalni urad Rdečega križa za ranjene, padle ali pogrešane na Dunaju naznanja, da pismena vprašanja na omenjeni urad niso poštnine prosta. V zadnjem času se dogajajo slučaj, ko se poslužujejo svoji ranjenih, padlih ali pogrešanih pri pisemnih vprašanjih na omenjeni urad navadnih vojno-poštnih dopisnic, ki niso opremljene z zahtevanimi poštnimi znamkami. Tudi ni dovoljeno se posluževati takozvanih poštnine prostih dopisnic (4 v komad) kakor se jih rabi za dopisovanje z vojnimi vjetniki. Da se temu odpomore, se določa, da se morajo posluževati svoji ranjenih, padlih ali pogrešanih vojakov dopisnic, kakoršne se dobijo na poštnih uradih in ki nosijo naslov: Poizvedovalni urad Rdečega križa, Dunaj VI., Dreihufeisengasse 4.

Za Rdeč križ. Črnohorski romarji iz središke župnije so se na božji poti spomnili tudi naših junakov in so nabrali za avstrijski Rdeč križ 6 K.

Slava slovenskemu ženstvu! Vojak 87. pešp. nam pišejo: Izvedeli smo, da so slovenske mladenke in žene prav pridne. Dasiravno smo že na dveh letih od doma, vendar naša gospodarstva niso propadla, ampak se še precej dobro razvijajo. Z velikim naporom in žrtvami opravljajo vrle slovenske junakinje vsa težka dela. Drage! Ne samo mi vojak, ampak cela slovenska in avstrijska domovina vam bo vedno hvaležna za vašo vstrajnost. Le vrlo naprej do